

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMANE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ.
Strada Iuliu Maniu Nr. 36

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Abonament: 150 Lei la an.

Redactor responsabil:
Dr. SEBASTIAN STANCA
Telefon 13-74

Religia în școlile normale.

Dela Ministeriul instrucției publice a sosit la toate scolile normale anteproiectul de programă analitică pentru școlile normale, în legătură cu noua reformă a învățământului primar normal, votată de parlamentul țării în anul trecut. În acest anteproiect primează ca studiu principal religia, însă acest primat este numai de formă, de oarece nu i se dă posibilitatea ca să se poată dovedi, dându-i-se numai o singură oră la săptămână începând cu clasa a doua până la a opta.

Este adevărat, că statul prin lege are dreptul de a da principiile după cari să se organizeze învățământul și astfel îi stă în drept de a stabili programe de studii după placul legiuitorului și după cum crede că trebuie să se facă educația cetățenilor în viitor.

Fiind însă aci vorbă și de educația religioasă a viitorilor învățători, viitorii luminători ai satelor, noi credem că s'a făcut o greșală, deoarece trebuia să se aibă în vedere nu numai educația religioasă a elevilor normalști, ci și posibilitatea lor de a putea mai târziu și ei moraliza pe alții. Prin o educație religioasă insuficientă dată elevului normalist, îl facem incapabil de a se ridica la o concepție religioasă superioară, corespunzătoare tradițiilor noastre creștinești moștenite, precum și aspirațiilor noastre religioase pentru viitor.

Anteproiectul amintit cu o singură oră la săptămână face imposibilă educația religioasă a viitorilor dascăli.

În cele următoare vom încerca să arătăm motivele cari ne îndeamnă să rugăm onoratul Minister să schimbe această programă analitică, pentru că răul care poate să urmeze din această greșală poate avea urmări dăunătoare pentru întreaga educație.

Datoria viitorului dascăl va fi, nu să crească

savanți, ci oameni cinstiți, morali și de caracter. Dintre toate studiile cel mai ducător spre acest scop este religia, și chiar în acest studiu va fi viitorul învățător mai slab pregătit. Cum va putea el să facă educație religioasă, când nici el nu o are, neavând posibilitatea de a și-o însuși.

În sânul poporului nostru de la sate un învățător, care nu este pe deplin creștin, nu are ce căuta. Poporul nostru dela sate și-a format sufletul la razele religiei. Preotul și dascălul au fost pașunși de cel mai cald simțământ religios și au fost apostolii satelor. În zilele de azi, cu o morală atât de scăzută, când un materialism groaznic stăpânește sufletele omenimei întregi, pentru noi Românii singurul mijloc de revenire la o viață normală este revenirea la vechile tradiții. Concepția religioasă trebuie reînviată. Cultura de azi, care se dă viitorilor dascăli, cu note împrumutate de la străini, punând pe planul al doilea religia, nu are nici o perspectivă favorabilă pentru viitoarele generații.

La noi în Ardeal până azi religia în învățământ a avut rolul principal. Nu numai în școlile confesionale, ci și în ale statului, învățământul religios a avut cel puțin două ore la săptămână. Întregul învățământ românesc s'a concentrat în jurul religiei, pregătind și îndemnând sufletele spre idealism și jertfă. A fost bine așa? Istoria ne dovedește că da. La noi în Ardeal, Românii grupați în jurul bisericii au fost gata oricând să-și jertfească totul pentru legea și neamul lor. Biserica ne-a învățat, biserica ne-a susținut.

Legea învățământului din Ardeal prevede pentru religie două ore la săptămână, precum și examen de capacitate din religie pentru candidații de învățători. Introducându-se cu finea anului școlar 1923 regulamentul din vechiul Regat, s'a șters examenul de capacitate din religie, iar acum, prin noua reformă se reduce învățământul religios la o singură oră de clasă.

Cu o singură oră acest învățământ va deveni steril. Vor eși din școală suflete fără convingeri religioase ferme, cari ajungând la sate, vor deveni dușmani pe față ai bisericii și astfel vor contribui la dărîmarea Altarului, care nea susținut până azi.

Ni se va obiecta, că în vechiul Regat și până acum s'a făcut numai o singură oră de religie și încă și aceia numai până la cl. V. și totuși am avut dascăli buni creștini.

Va fi adevărat, dar să ne gândim, că ce senin și curat a fost mediul din care au eșit generațiile trecute, ce morală curată a existat la satele noastre în trecut, și cât de infectat este azi morala la satele noastre, deci neprielnic mediul din care se recrutează azi elevii școlilor normale.

— Vedem, cum satele noastre sunt azi inundate de diferite secte religioase, dușmane legii și țării noastre. Agenți bolșevici și comunisti cutreeră satele noastre, aruncând semanța desfrâului și a demoralizării.

Dintr'un astfel de mediu vine azi tânărul normalist la școala normală, și dacă nici în această școală nu i se va da o instrucție religioasă suficientă, vor deveni dușmani ai bisericii și vom asista la întâmplări dureroase ce ni s'a dat să vedem cu tinerii dascăli trimiși în zona culturală în județul Bihor, unde sătenii au fost siliți să-i moralizeze pe tinerii apostoli, alungându-i din sate.

Prin desconsiderarea religiei ajutam bolșevismul și comunismul. La aceasta lucrează sistematic toate sectele religioase. Toți acești sectari și bolșevici sunt dușmani ai neamului și țării noastre. Ei știu bine, că singurul zid de apărare al nostru este și azi Biserica strămoșească, deci contra ei își îndreaptă toate atacurile lor. Să ne întrebăm deci, puteava ține piept viitorul învățător cu acești dușmani ai bisericii și al țării? Credem că nu.

Prin noua reformă a învățământului normal trebuie să se crească învățătorii vrednici, ca și ei la vreme să contribuie la înălțarea acestei țări. Trebuie crescuți în vechile datini și tradiții românești, cari cer o bună educație religioasă. Acest scop se va putea ajunge numai așa, dacă studiul religiei va avea nu numai o întâietate de formă, ci și de fapt, dându-i-se cel puțin două ore la săptămână de clasă. Acest lucru se cere și pentru a putea face întreg materialul în clase, material atât de bogat, încât es-

te imposibil a-l face cu o singură oră la săptămână.

Rugăm deci pe d-l ministru al Instrucției ca luând în seamă considerațiile de mai sus să revină asupra proiectului amintit dând religiei rolul și importanța ce i se cuvine.

Patriciu Curea

preot, profesor de religie la școlile normale din Cluj.

Ce învață liceanii gr.-cat. în clasa IV și VIII?

Domnii I. Georgescu și N. Brinzeu au îmbogățit literatura română didactică cu 2 manuale de istorie bisericească având deosebită privire la istoria bisericii unite. Pe baza planului aprobat încă din 1917 „de cei competenți” — așa ne mărturisește Dr. Brinzeu — comisia catehetică mitropolitană, din Blaj a sortit că manualele amintite să fie propuse în clasa IV și VIII secundară.

Poate întâmplarea a făcut ca manualele să fie obligatoare chiar în clasele, în cari se dau examenele de absolvire, e cert în schimb că sunt supraacomodate spre a forma o *convingere* (religioasă) *chiar patologică* și astfel școlarii cari sunt nevoiți să studieze din ele, să fie de timpuriu imunizați împotriva a tot ce mai târziu ar putea să-i încurce.

La propunerea unui inspector din învățământul secundar ministerul instrucțiunii a oprit folosirea manualelor. O revistă școlară semioficioasă a adus chiar și unele părți alese din cărțile didactice ale d-lor Georgescu și Brinzeu. Ministerul a oprit cărțile pe motiv că insultă imensa majoritate a românilor cari fiind ortodoxi nu se cuvine să fie batjocoriți chiar și în cărțile didactice. Dovezile date de revista semioficioasă, dacă nu deadreptul oficioasă, au lămurit, — cu toate că erau sumare — că ordinul ministeriului este foarte nimerit. Peste 8 luni însă ministerul aprobă aceias ediție, obligând însă pe profesori de religie să suprimă în cursul prelegerilor unele părți vătămătoare pentru biserica ortodoxă.

Firește nici autorii nici comisia catehetică din incredințarea căruia s'au și confecționat manualele nu sunt mulțumiți cu această jumătate măsură a ministeriului și e foarte probabil că ministerul va fi dat în judecată ca astfel să se

repare pagubele morale și materiale, cauzate prin ordinul odios.

Anume atât autorii cât și comisia catehetică pretind că tărie, că cărțile incriminate nu cuprind nimic vătămător la adresa bisericii ortodoxe. Ba — deoarece din întâmplare n'au cunosțință de articolul care face proba vinovăției — se reclamă să se facă dovadă mai întâi și apoi să se aducă acuze.

Chestia a r fi vrednică de filmele glumețe ale „Universului“. E regretabil însă că ordinele sunt contradictorii, atunci când este vorbă de cinstea și bunul renume al bisericii ortodoxe române. „Politecele future“ ale Moșului, dacă progresăm așa în scurt timp vor deveni cărți didactice obligatoare suprimându-se doar părțile vătămătoare în decursul prelegerilor.

„Politica futură nu este decât un extras din manualele didactice. Ori și unde se vorbește despre biserica răsăriteană ortodoxă și cea apuseană catolică cea ortodoxă este insultată ca insultele să fie drastice când se vorbește despre biserica ortodoxă română. Brânzeu insultă mai cu curaj, vorbește doar liceanilor din clasa IV iar Georgescu ceva mai fin amăsurat gradului de inteligență al școlariilor cărora se adresează.

Astfel la pag. 75 Georgescu vorbește despre starea bisericii ortodoxe din veacul al IX-lea în felul următor: „Urmările rupturii au fost dureroase pentru răsăriteni. Toate bisericile răsăritene au ajuns, fără deosebire, în cea mai detestabilă robie a autorității de stat. Sub regimul turcesc patriarhatul a ajuns la mezat.

Intre astfel de împrejurări se înțelege că orice avânt a fost curmat în biserica răsăriteană. Monahismul oriental a decăzut și n'a învățat nimic dela zelul celui din Apus“. Toate scăderile sunt înfățișate ca o bătae dela D-zeu. În schimb la pagina 76 imediat următoare Georgescu vorbind despre stările din biserica apuseană, stări în realitate cu mult mai triste, este blând. „La sfârșitul secolului IX încep abuzurile la împlinirea scaunului papal rămas vacant. Se întâmplă că fiecare partidă își alege câte un papă și astfel era în același timp un papă și un contrapapă. Și femei au început să aibă influența asupra alegerii papilor. Astfel a fost Teodora și fetele ei. Decăzând papii au decăzut și episcopii. Ba unii principi vindeau scaunele episcopiești pe bani (simonie). Nu e mirare, dacă și episcopii la rândul lor vindeau parohiile pe bani.

Exemplul clerului înalt a fost urmat de clerul de jos, care era ignorant, desfrânat și simoniac“. Aceste stări atât de jalnice însă nu'l împedecă pe domnul Georgescu ca să facă următoarea comparație între biserica ortodoxă și biserica catolică îndată ce termină cu păcatele bisericii ortodoxe: „Ce altfel se înfățișează de altă parte, mărețul șir al pontificilor romani. Vorba istoricului, nu există dinastie europeană, care să poată compara cu papii. Ei au știut practica și între împrejurările cele mai grele cuvintele rostite de înaintașul lor Petru: „Mai vârtos să ascultăm de D-zeu decât de oameni“.

Desigur nu „istoria, călăuza neprețuită pentru a ne cunoaște pe noi înșine“ a dat aceluiaș autor idea potrivită că din scăderile bisericii răsăritene, neasămănat mai prigoniță de soarte, să scoată argumente împotriva instituției, iar de altă parte aceleas scăderi din același timp ale bisericii apusene să le explice prin influințe streine de biserică.

Până când d-l Georgescu cel puțin aminteste scăderile bisericii apusene d-l Brânzeu nu-și aduce aminte, decât de scăderile bisericii răsăritene. În Apus e lumină, la răsăriteni noaptea cu beznele sale a cutropit omenirea.

„Până când Biserica din Apus chiar în timpurile acelea — sec. nouălea și cele următoare — a purtat o luptă îndârjită cu împărații, pentru drepturile bisericii, biserica din răsărit a ajuns sluga oarbă a împăraților, aceia porunceau, dădeau ordine în biserică și puneau episcopi. Chiar Sultanul turcesc ajunge să pună patriarhi și să deie ordine în biserică.

În Apus biserica deschide școli, renumitele universități. Nimic așa ceva nu se poate zice despre biserica din Răsărit. Școli n'au deschis. Abia în timpurile mai noi s'au deschis școli mai de seamă după pilda celor din Apus. Popoarele din Răsărit Grecii, Bulgarii, Sârbii, *Românii*, Rusii au rămas în complect întunec, pentru că biserica lor nu a înțeles niciodată să se facă propagatoare culturii. Călugări avea și biserica răsăritului destui, dar aceia în loc de a lucra pentru cultura popoarelor, erau mai mult o povară pe țară, cari mâncău ce produce poporul fără ca ei să producă ceva. „Toată viața bisericască s'a restrâns la niște forme împetrite, din cari nu a mai ieșit.

Gândindu-ne la aceste ne vine în minte smochinul din Evanghelie, care căutând Domnul poame în el și neaflând l-a blăstămat: De a-

ceea să nu se mai facă rod în tine în veci". Efectele la Români au fost și mai jalnice. Nu e mirare, că poporul românesc a rămas în cel mai negru întunec al neștiinței și superstițiilor". „Episcopia se cumpăra pe bani, tot așa făceau călugării și preoții" (Dr. Brânzeu: Noțiuni de istorie etc. manual de religie pentru clasa IV secundară pag. 26—27, 28—32). Ba și glumele de prost gust sunt reproduse. „A rămas amintirea multor glume proaste și tertipuri la cari recurgeau preoții neuniți la slujbă, amestecând cuvinte neînțelese, ca să înșele auzul poporului". (o. c. pag. 32).

Tot ceiace o ură neîmpăcată poate să producă într'un pamflet e adunat în manualele de religie. Nu lipsește nici blăstămul rostit cu o formulă solemnă. Ba d-l Brânzeu face agenți moscoviți pe toți prelații și preoții bisericii ortodoxe. „Dela sec. al XVIII-lea începând mai toți prelații și călugării erau agenți ai Rusiei, și numai prăbușirea ei pe urma marelui războiu mondial avem să mulțumim, că deocamdată pericolul din partea „sfintei" Rusii a încetat (pag. 31).

Comisia catehetică mitropolitană din Blaj când a aprobat manualele d-lor Georgescu și Brânzeu a fost călăuzită de motive de actualitate: „niciodată la noi, Români, n'a fost mai mare nevoie de cunoașterea unor lucruri și adevăruri istorice, ca azi, când atâta abuz se face cu ele din anumite părți". (Brânzeu în prefața manualului de religie).

Opreliștea guvernului o vedem deci pe deplin motivată. Și era bine să nu mai revină asupra ei deoarece e întrebare dacă cei vizați se vor supune ordinului de a scoate părțile înscrinate din aceste manuale.

Și este lucru anevoios să desparti părțile vătămate de cele cari nu cuprind insulte fiindcă sunt astfel redactate în întregime, ca să distrugă bunul renume al bisericii ortodoxe.

Vom reveni.

Dr. Ion Pașca

Expulzarea patriarhu'ui ecumenic din Constantinopol

Știri oficiale din Constantinopol spun că patriarhul din Constantinopol a fost expulsat de către Turci. Cu toate că comisiunea mixtă a decis că nu poate elibera patriarhului un pașaport,

totuși autoritățile turcești au trimis la patriarhat doi agenți cari au condus pe patriarhul la gara Sirkeji (Stambul), îmbarcându-l în primul tren care pleca spre Grecia.

Această lovitură a autorităților turcești a produs în opinia publică grecească o emoție din cele mai vii. În timpul ședinței Adunării Naționale, toți șefii de partide au vestejit atitudinea guvernului turc și au proclamat uniunea sfântă într'o chestie națională atât de gravă.

Deputatul Pangalos, fost ministru de război, a declarat că nimic nu se poate obține dela turci pe cale pașnică și că Turcia nu poate fi adusă la sentimente mai bune decât pe calea armelor. Opinia publică este cu atât mai agitată cu cât mai mult de o pătrime din populația actuală a Greciei este compusă din Greci din Turcia pentru cari patriarhul, n'a fost numai întotdeauna șeful spiritual ci și șeful național, iar pentru toată populația din Grecia patriarhul este considerat ca șeful suprem al bisericii ortodoxe. Situația creată prin acest act de violență, este considerată ca foarte gravă.

Patriarhul a sosit la Salonic unde va convoca un congres.

Guvernul grec e hotărît să recheme în semn de protestare pe ministrul său dela Angora. Pe de altă parte el va adresa o plângere Ligei Națiunilor. Din cauza expulzării patriarhului, recepția corpului diplomatic, care trebuia să aibă loc, a fost contramandată. Deasemenea a fost suspendată ședința Adunării Naționale în semn de doliu.

Confesionalismul.

Confesionalismul se accentuează în viața românească din Ardeal, paralel și simultan: în ordine politică și în ordine bisericească. El amenință în timpul din urmă să sfâșie masa românească în două spre paguba politice naționale. Ortodocși sau uniți, nu trebuie să ne bucurăm nici unii nici alții. În mijlocul minorităților etnice confesionalismul divide pe români în minorități religioase. Din acest punct de vedere, el e aproape tot atât de primejdios ca sectele care macină treptat omogenitatea psihologică a majorităților românești, — baza statului — și amenință să o transforme, (a și transformat-o într'o măsură!) în dușmănoase minorități. Să nu ne amăgim că fenomenul religios ar fi o chestiune particulară.

El e un fenomen social cu repercusiuni din ce în ce mai puternice asupra vieții politice însăși. Dovada est evidentă în ultimele conflicte de partid. Și dacă minoritățile etnice manifestă tendințe centrifugale față de stat, minoritățile religioase, cu viață tot mai intensă, se vor întâlni, convergente cu cele dintâi, în același centrifugalism. Iată de ce am cerut și cerem măsuri de stat contra propagandei sectare. Dar să lăsăm sectele, că se supără Adevărul.

Confesionalismul din Ardeal, latent și îngăduitor, până la războiu, în pătura intelectuală, inexistent în pătura rurală, a izbucnit în timpul din urmă în domeniul bisericesc ca un conflict între tendințele de prozelitism ale Sibiului ortodox și ale Blajului unit, iar în domeniul politic ca un conflict de preponderență în partidul național a grupului ortodox sau a grupului greco-catolic.

Trebuie să spunem că piatra scandalului a aruncat-o dela început și nejustificat Blajul. Pentru cine urmărește publicațiile bisericești de peste munți, afirmația aceasta e o evidență.

N'am cetit epitețe mai agresive și exclamații mai disprețuitoare ca acelea din Unirea, organul mitropoliei blăjene, dar nu blăjine, aruncate nu numai ortodocșilor din Sibiu, dar întregii ortodoxii. E o nedelicatețe. Satul Blajului trăiește fascinat de cetatea eternă, de două ori sacră, a Romei. Dar această fascinare îl orbește, îl împiedică să se vadă pe sine, realitatea în care el trăiește. Bietul ziar „Unirea“ vorbește despre noi, ceilalți, ca și când el însuși ar sta pe înălțimea amețitoare a scaunului Sfântului Petru. N'ar trebui totuși să uite că batjocurile adresate bisericii ortodoxe se cuvin cel puțin jumătate însuși Blajului care stă cu un picior în ortodoxie și cu unul în catolicism. E regretabil că hibriditatea acestei situații îi face pe uniți, în agresivitate, mult mai catolici, decât catolicii veritabili și nu atât de disprețuitori. Roma n'au creat-o dânsii. Restul nu-i îndreptățește decât la frăție și bună înțelegere cu noi, cel puțin atâtă câtă era în vremile eroice rezistenței naționale.

„Cuvântul“

Nichifor Crainic

ȘTIRI

Spre unificare. În vederea unificării bisericii noastre ortodoxe din întreaga țară, conform noului proiect, metropolia din Iași s'a organizat pe ziua de 1 Ian. 1925 după noul plan de organizare, alegându-și doi asesori, doi sefi de serviciu referenți, arhivar, registrator, casar și patru funcționari.

Încasările statului. Direcțiunea generală a contabilității statului și-a terminat calcularea încasărilor statului pe anul bugetar 1924.

Totalul încasărilor statului pe anul 1924 s'a ridicat la suma de 26.579.921.630, deci cu un plus de peste 2 miliarde și jumătate peste evaluările bugetare ale anului, cari au fost de 24 miliarde.

În comparație cu bugetul din 1923 situația se prezintă astfel:

Încasări în 1923, — raportate în 12 luni — prin Ad-țiile financiare și casierile Direcției G-le C. F. R. Lei 23.374.668.651.

Încasări pe același interval pe anul 1924 : 26.559.921.630.

Deci un plus de încasări pe 1924 de lei 3 miliarde 205.252.979.

Cifrele de mai sus dovedesc, că și bugetul în curs este complet asigurat prin încasările stabilite în modul acesta.

Un mormânt vechiu. Din Cairo se anunță că o misiune americană a descoperit lângă piramida din Sakhara, care este cea mai veche piramidă din Egipt, un mormânt care datează din epoca Faraonilor celei de a treia dinastii și este, prin urmare, cu 3000 de ani mai vechi decât mauzoleul lui Tutankamon.

Sakhara, situată în deșertul Libiei la 17 kilometri spre sud de piramidela din Gizeh, este necropola lui Memphis, fosta capitală a Egiptului, din care n'au mai rămas de cât urme.

O statuie a lui Pépi, care a fost unul din cei dintâi Faraoni, a fost descoperită de curând acolo.

Mulțămită publică. Parohianul Oherghe Glurca din Trăscău, acum domiciliat în America, auzind că și în Trăscăul maghiar s'a înflunțat

parohie română ortodoxă avându-și preot, din indemn propriu a colectat suma frumoasă de 22.600 Lei.

Pentru rezultatul acestei colecte, în numele poporului meu sărac și mic, îmi exprim cea mai caldă mulțămintă, rugând pe bunul D-zeu ca atât colectantului care a donat 20 dolari, cât și donatorilor, să le răsplătească din darurile sale cele bogate.

Trăscău la 30 Ianuarie 1925.

Preot S. Ciapa.

Vicariul Metropoliei din Iasi, părintele Gheorghe Leu a fost hirotonit întru arhieru, luând numele Grigorie și a fost introdus în scaunul său cu solemnitatea cuvenită.

Văduvele de războiu se pot mărita fără de a-și pierde drepturile la pensie. Inalta Curte de Casație III-a a adus hotărîrea, că dacă o văduvă de războiu se mărită, prin aceasta ea nu-și pierde calitatea de văduvă de războiu și primește pe mai departe penziunea.

Infalibilitatea Papei. La scrisoarea țaranului (gr. cat). din Sătmar adresată redacției „Lumina Satelor” și publicată și în gazeta noastră Nr. 4. răspunde „Unirea Poporului” din Blaj textual: „*Adevărul este că Hajdudorogul l'au făcut Ungurii, cari l'au dus în rătăcire pe Papa*”. Va să zică „Unirea” dela Blaj recunoaște că Hajdudorogul a fost făcut cu aprobarea papei, care „a greșit”. Cum rămâne acum însă chestia cu infalibilitatea papei. Este papa infalibil sau nu? De va cădea gazeta aceasta în mâinile papei de sigur îi declară eretici pe frații dela Blaj.

Agitația sectelor. Agitațiunile ce le fac printre sătenii sectele, după recenta reformă a calendarului nu vrea să contenească.

Agitația sectanților s'a întezit nespun în urma acestui însemnat eveniment bisericesc din România și a fost pornită în credința, că este cea mai bună ocazie de pescuire în apă turbure.

Autoritățile militare au confiscat calendarele românești și unghurești ale periculoasei secte dela Cluj a milenistilor și au suspendat revista acestora intitulată „Epoca de aur”. Dar se vede, că sectanții aceștia, care propovăduiesc un cataclism al pământului și întorcerea domniei universale a evreilor, lucru care s'ar întâmpla în

anul de față — continuă agitația pe altă cale. S'a întâmplat astfel, că în săptămâna aceasta avea să aibă loc la Lupeni ceremonialul convertirii mai multor creștini din Lupeni. Autoritățile au intervenit însă, arestând pe toți vitorii sectanți. Ei au fost puși nu peste mult timp în libertate, afară de propagandistul milenist Petru Nemeș, care a fost trimis la București sub escortă.

O nouă împărțire a județelor din Ardeal. Reforma administrativă proiectată de guvern preocupă intens cercurile românești din Ardeal și cu osebire din părțile zise unghurene. Proiectul intenționează printre altele o nouă împărțire a județelor de aci, astfel ca elementul românesc să ajungă la rolul și importanța ce i se cuvine.

Episcopul Aradului. Gazetele din București s'au grăbit îndată după moartea P. S. S. episcop Ioan dela Arad, să facă combinații relativ la persoana noului episcop, dând ca sigură știrea că scaunul vacant va fi ocupat de P. S. S. Roman Ciorogariu.

Știrea a fost prematură, P. S. Sa episcopul Roman a declarat categoric, că nu va primi scaunul de episcop al Aradului, întrucât ține să rămână cât va trăi în scaunul de la Oradea-Mare, unde este întâiul episcop ortodox.

Furt de documente. Gazetele din Capitală scriu că s'a descoperit un mare furt de documente la Comisia Reparațiunilor.

Câteva dintre documentele furate au fost găsite la un fost secretar al comisiunii care le vindea unei firme Mayer, colecționar de autografe, la Philadelphia. Intre scriptele furate sunt documente despre conferințele din Versailles, Cannes și Spaa ale Comisiunii Reparațiunilor, semnate de personalitățile politice cele mai de seamă, cari au asistat. Și un librar parisian este complice în furtul acesta.

1—3

CONCURS REPETIT

Pentru întregirea postului de paroch din parochia cl. II. Ampoița tractul Alba Iulia să publice concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Renășterea”.

Emolumentele împreună cu acest post sunt:

1. De la 200 familii câte 1 (una) ferdelă de

bucate și câte o zi de lucru din care se va da cantonului 40 ferdele și 40 zile de lucru.

2. Intregirea salariului de la stat.
3. Venitele stolare îndatinate.
4. Parochia se va îngriji după angajamentul luat ca să pună la dispoziția parochului un cvartir corespunzător constător din cel puțin 2 camere de locuit 1 bucătărie și supraedificatele necesare.

Concurenții își vor înainta cererile instruite conform normelor în vigoare subsemnatului oficiu protopopesc având a se prezenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare la biserică spre a cânta respective a oficia și predica și a face cunoștință cu poporul.

Oficiul protopresbiteral gr.-ort. în conțelegere cu comitetul parohial.

Alba Iulia 26 Ianuarie 1925.

Florian Rusan, adm. prot.

Nr. 618—1924

3—3

CONCURS

Pentru întregirea postului de paroh, devenit vacant în parohie de cl. II-a Jabenita, din Protopresbiteratul Reghinului, se publică concurs cu termen de 30 zile, dela cea dintâi publicare, în „Renașterea“.

Beneficiile parohului sunt:

1. Salar dela stat.
2. Locuință în casa parohială nou zidită, cu supraedificate și grădină.
3. Sesiune parohială de 16 jug. cu probabilitatea completării la maximul prescris de lege.
4. Competință anuală de 12 metri cubi de lemne de foc, din pădurea parohială.
5. Venitele stolare obișnuite, zi de lucru, merță, etc.

Comuna e stațiune balneară, cu baie de apă sărată și nămol, la o depărtare de 9 klm. de Reghin.

Reflectanții își vor înainta cererile legal întocmite, oficiului nostru și se vor prezenta într-o Duminecă sau sârbătoare în parohie, pentru a se face cunoșcuți oamenilor.

Oficiul protopresbiteral ort. român din Reghin, în înțelegere cu oficiul parohial din Jabenita.

Reghin 17 Ianuarie 1925.

Dumitru Antal m. p. protopresb.

Nr. 682—1924 Prot.

3—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia *Petea de Câmpie* protopopiatul Tg. Mureș, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Intregirea salariului dela stat.
2. Sesiune parohială 27 jugăre (arător și coșitor).
3. O zi de lucru dela fiecare familie.
4. Venitele stolare îndatinate.
5. Casă parohială cu 3 camere și culină și supraedificate economice.

Concurenții vor înainta cererile de concurs instruite conform normelor în vigoare, subsemnatului Oficiu protopopesc în termenul fixat; iar pentru a face cunoștință cu poporul se vor prezenta în vre-o duminecă sau sârbătoare la biserică spre a cânta, ori celebra și predica.

Târgul Mureș la 23 Decembrie 1924.

Oficiul protopopesc ort. român al Târgului Mureșului, în conțelegere cu comitetul parohial concernent.

Stefan Russu, protopop.

Nr. 8138

2—3

CONCURS DIN OFICIU

Pentru întregirea postului de paroh, în Mărișel din tractul Clujului, se publică concurs cu termen de 30 zile, dela cea dintâi publicare, în „Renașterea“.

Beneficiile parohului sunt:

1. Salar dela stat.
2. Locuință în casa parohială cu supraedificate și grădină.
3. Sesiune parohială.
4. Venitele stolare obișnuite.

Reflectanții își vor înainta cererile legal întocmite oficiului protopopesc al Clujului și se vor prezenta într-o Duminecă sau sârbătoare în parohie, pentru a se face cunoșcuți oamenilor.

Cluj, din ședința Consistoriului ca senat bisericesc ținută în 21 Ianuarie 1925.

Consistoriul Diecesan

